

АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
НАУКОВО-ПРИРОДОЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Том IX

16767

ВИДАВНИЦТВО АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
КІЇВ — 1961

57
Н-34

АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
НАУКОВО-ПРИРОДОЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Том IX

16727

ВИДАВНИЦТВО АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
КІЇВ — 1961

ПАЛЕОЗООЛОГІЯ

ФАУНА КРЕЙДОВИХ ВІДКЛАДІВ РАЙОНУ РАХОВА, ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ

С. І. Пастернак

У 1951 р. в околицях Кобилецької Поляни, Рахівського району, Закарпатської області, А. Л. Кривін зібрав кілька десятків зразків викопної фауни і передав їх у Науково-природознавчий музей АН УРСР. Частина колекції, а саме — група іноцерамів, була пізніше описана С. П. Коцюбинським (1955). У цій статті ми наводимо результати опрацювання другої частини матеріалів.

Вся зібрана фауна походить з відкладів соймульської світи і збережена погано. З неї залишилися переважно лише ядра і відбитки і тільки зрідка частини черепашок. Вміщаюча порода представлена темно-сірими або бурими (вивітреними) дрібнозернистими слюдистими пісковиками.

ТИП COELENTERATA

КЛАС ANTHOZOA

Родина Fungidae

Micrabacia sp.

Опис. Шість погано збережених відбитків у пісковику, які походять з одного куска породи.

Корал поодинокий, дископодібний, діаметром 5,5—7,0 мм. На плоскій або на злегка ввігнутій спідній поверхні виступають

дрібні радіальні ребра, які добре помітні біля краю, але в середній частині диска зливаються. Роздвоювання ребер не видно. Епітека відсутня. Верхня сторона чашечки випукла.

Місце знаходження. Кобилецька Поляна.

ТИП ECHINODERMATA

КЛАС ECHINOIDEA

Родина Cidaridae

Cidaris sp.

Опис. Відбиток уламка голки в слюдистому пісковику. Форма голки циліндрична, діаметр 2 мм. Поверхня голки має 12 поздовжніх реберець, на кожному з яких видно ряд дрібненьких горбочків. Загалом даний зразок досить подібний до голок виду *Cidaris subvesiculosus* Orb.

Місце знаходження. Гора Кобила.

Родина Spatangidae

Hemaster minimus (Agassiz)

Таблиця, 1, 2

1854. *Hemaster minimus* Orbigny, Terrains crétacés, VI, p. 225, pl. 872.

1873. *Hemaster minimus* Loriol, Échinides, p. 371, pl. XXXII, fig. 1—3.

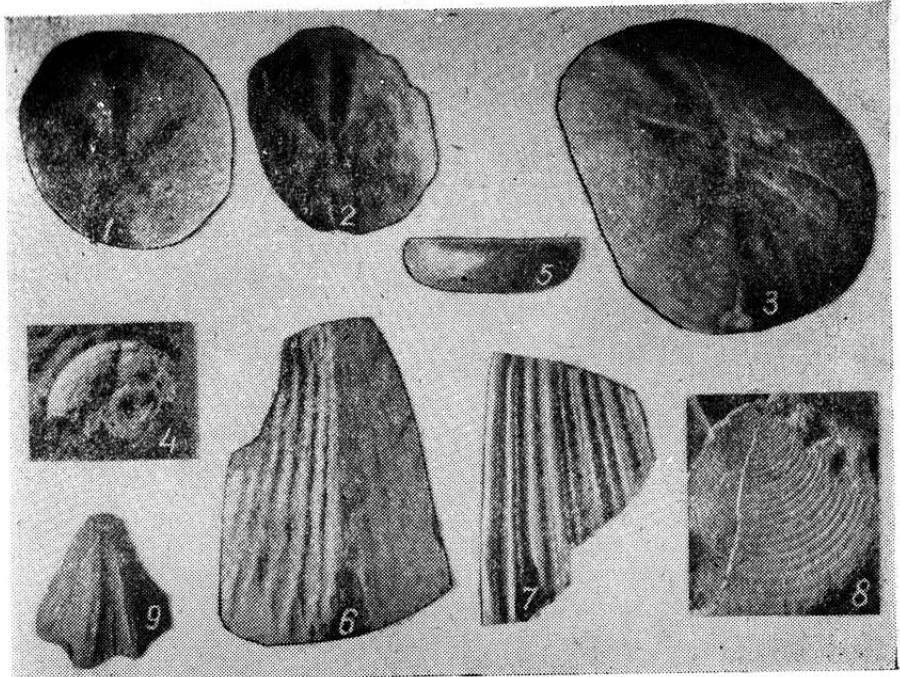
1930. *Hemaster minimus* Passendorfer, Kreda serji wierchowej, str. 62.

Опис. В колекції є два деформовані ядра. Одне з них має довжину 16,3 мм, ширину — 14,4 мм, висоту — 9,6 мм; друге ядро має довжину 28,2 мм, ширину — 20,6 мм, висоту — 13,0 мм. В результаті стиснення вони вужчі і нижчі від описаних в літературі.

Форма панцира подібна до широкого овалу. Апікальне поле ближче до заднього краю. Амбуляральні поля петалоїдні, розташовані у вузьких борозенках. Переднє амбуляральне поле найдовше. Найкоротша задня пара, довжина якої наполовину менша від довжини переднього поля. Амбуляральні пори сильно видовжені у поперечному напрямку. Фасціола непомітна, але в одному місці на поверхні ядра помітний незначний вигин, який міг би бути її слідом. Аналійний отвір супрамаргінальний.

Місце знаходження. Південний схил гори Кобили.

Поширення. Альб Франції, альб-вракон Швейцарії, альбські глауконітові валняки в Татрах.

Таблиця

1 — *Hemaster minimus* (A g.). $\times 2$. Південний схил гори Кобили. Зразок № 25275; 2 — *Hemaster minimus* (A g.). Натуральний розмір. Південний схил гори Кобили. Зразок № 25271; 3 — *Holaster* sp. Натуральний розмір. Південний схил гори Кобили. Зразок № 25268; 4 — *Spirorbula* ? *damesii* (No et l.). $\times 2$. Західний схил гори Кобили. Зразок № 25262; 5 — *Parallelodon* sp. $\times 1,4$. Південний схил гори Кобили. Зразок № 25286; 6 — *Pinna* cf. *decussata* Gold f. Пла-Кобилецька Поляна. Зразок № 25259; 7 — *Chlamys* (*Aequipecten*) *aspera* (Lam.). Пластіліновий відбиток. $\times 1,7$. Західний схил гори Кобили. Зразок № 25265; 8 — *Entolium* cf. *orbiculare*. Південний схил гори Кобили. Зразок № 25265; 8 — *Entolium* cf. *orbiculare*.

Родина Anaplectidae

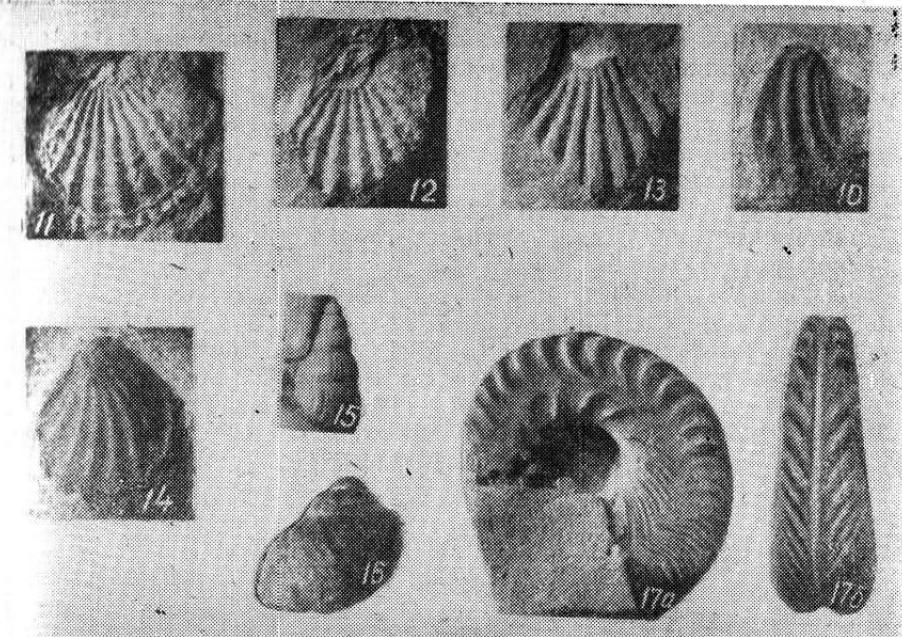
Holaster sp.

Таблиця, 3

Опис. Деформоване, сплющене ядро. Обрис подібний до косого свалу, довший діаметр якого досягає 47 м.м.

Переднє амбулякральне поле непомітне, мабуть, затерте. Від передньої амбулякральної борозни, яка повинна бути на передній частині панцира, залишився лише незначний слід біля краю.

Чотири латеральні паристі амбулякральні поля, починаючи від вершини, поступово розширяються і, не доходячи до країв панцира, зникають. На них видно по два ряди подвійних, поперечнно витягнутих пор. Амбулякральні та міжамбулякральні поля майже однаково широкі.

(S o w.), $\times 2$. Південний схил гори Кобили. Зразок № 25278; 9 — *Neitheia* cf. *cometa* (O g b.), $\times 2$. Потік Кvasний. Зразок № 25307; 10 — *Neitheia* cf. *cometa* (O g b.), $\times 2$. Південний схил гори Кобили. Зразок № 25273; 11 — *Plicatula aures-sensis* Co q. $\times 2$. Потік Кvasний. Зразок № 25304; 12 — *Plicatula aures-sensis* Co q. $\times 2$. Південний схил гори Кобили. Зразок № 25266; 13 — *Plicatula aures-sensis* Co q. $\times 2$. Південний схил гори Кобили. Зразок № 25276; 14 — *Plicatula* sp. $\times 2$. Південний схил гори Кобили. Зразок № 25277; 15 — *Voluta* cf. *roemerii* (Reuss). Пластиліновий відбиток. $\times 1,3$. Кобилецька Поляна. Зразок № 25286; 16 — *Natica lamellosa* Ro e m e r $\times 2$. Південний схил гори Кобили. Зразок № 25274; 17a — *Hypoplites falcatus* (M a p t.). $\times 1,9$. Південний схил гори Кобили. Зразок № 25272; 17b — той же зразок. Вигляд збоку.

Апікальне поле видовжене. Анальний отвір овальний, розташований на задньому краю панцира.

Місце зображення. Південний схил гори Кобили.

ТИП ANNELIDA

Родина Serpulidae

Spirorbula ? *damesii* (Noetling)

Таблиця, 4

1885. *Serpula Damesii* Noetling, Fauna balt. Cenoman — Geschiebe, S. 10, Taf. I, Fig. 8—10.

1916. *Serpula Damesii* Ravn, Kridtaflejringerne paa Bornholms Sydvestkyst, S. 16, Tav. IV, Fig. 1.

Опис. В нашому розпорядженні є 10 зразків, з яких чотири мають частини трубок, а решта збереглася у формі відбитків.

Трубка кругла, спірально скручена більш-менш в одній площині, утворює 2—3 щільно прилягаючі, мабуть, разом з cementовані обороти. Середина спіралі порожня. Діаметр трубки 2—3 мм. Закінчивши останній оборот, трубка випростовується і продовжується на 10—25 мм. Іноді на вільній частині трубки видно місцеві звуження діаметра. Поверхня зразків вкрита дрібненькими перечними зморшками.

Місце знаходження. Околиці Кобилецької Поляни (західний і південний схили та хребет гори Кобили, а також біля воєнної дороги).

Поширення. Сеноман острова Борнгольму, часто в сено-манських валунах в Прибалтиці.

ТИП MOLLUSCA

КЛАС LAMELLIBRANCHIATA

Родина Arcidae

Parallelodon sp.

Таблиця, 5

Опис. Два ядра правих стулок. Знайдено також відбитки уламків черепашок, які, ймовірно, належать до того ж виду.

Черепашка випукла, видовжена, нерівностороння. Віддалення від маківки до переднього краю трохи більше, ніж третина довжини черепашки. Верхній і нижній краї стулки майже паралельні. Маківка сильно виступає над замковим краєм. Замковий край прямий і має таку ж довжину, як і ціла черепашка. На передній частині замка зуби поставлені косо, на задній — майже паралельно до замкового краю. Скульптура, судячи по разом знайдених відбитках, складається з тонких радіальних і концентричних ліній; трохи товстіші радіальні лінії чергуються з тоншими.

Один екземпляр має висоту 5,0 мм, довжину — 11,5 мм; другий має висоту 7,0 мм, довжину — 17,0 мм.

Місце знаходження. Серед дрібнозернистих вивітрених пісковиків при дорозі у Кобилецькій Поляні.

Родина Cardiidae

Cardium sp.

Опис. Одно деформоване ядро, досить подібне до *Cardium ibbetsoni* Forbes. Форма серцеподібна, заввишки 17 мм, маківки загнуті. Поверхня вкрита тонкими радіальними лініями.

Місце знаходження. Потік Гутський.

Родина Pinnidae

Pinna cf. *decussata* Goldfuss

Таблиця, 6

1840. *Pinna decussata* Goldfuss, Petrefacta Germaniae, Teil II, S. 166, Taf. 128, Fig. 1, 2.

1906. *Pinna decussata* Woods, Cretac. Lamellibranch., II, p. 99, pl. XIII, fig. 4—6; pl. XIV, fig. 1.

1959. *Pinna decussata* Иванова, Двустворчатые, брюхоногие и белемниты, стр. 301, табл. IV, фиг. 14.

Опис. Відбиток уламка в слюдистому пісковику. Черепашка має форму довгого гострого трикутника. Поперечний розріз ромбічний. Серединою стулки проходить кіль. З одного боку від цього видно 7 вузьких радіальних ребер, з другого боку — 4 ребра і кілька затертих концентричних ліній. Межреберні проміжки ширші від самих ребер.

Місце знаходження. Західний схил гори Кобили.

Поширення. Сеноман Німеччини, турон-кампан Німеччини, апт Саратовського Поволжя.

Родина Pectinidae

Entolium cf. *orbiculare* (Sowerby)

Таблиця, 8

1902. *Pecten (Syncyclonema) orbicularis* Woods, Cretac. Lamellibranch., p. 145, pl. XXVII, fig. 1—14.

1959. *Chlamys orbicularis* Иванова, Двустворчатые, брюхоногие и белемниты, стр. 308, табл. VI, фиг. 6—8.

Опис. Чотири ядра та один відбиток зовнішньої поверхні стулки. На одному ядрі збереглися рештки черепашки.

Стулки овальні, рівносторонні, плоскі. Розміри найбільшого зразка: висота 36 мм, довжина близько 34 мм, апікальний кут 90°.

Скульптура стулки складається з випуклих концентричних лямел, ширина яких 0,3—0,7 мм. Звичайно на межі між двома лямелями виступає вузенька концентрична лінія. (До речі, на типових екземплярах не видно такої лінії).

Вушка, пошкоджені, відділені від стулки виразним згином.

Місце знаходження. Потік Сельський, потік Квасний, гора Кобила.

Поширення. Альб-сеноман Англії, альб-турон Франції, сеноман Німеччини, острова Борнгольму, Поділля, Донбасу, Саратовського Поволжя, півострова Мангішлаку.

Chlamys (Aequipecten) aspera (Lamarck)

Таблиця, 7

1847. *Pecten asper* Orbigny, Terrains crétacés, p. 599, pl. 434, fig. 1—6.
 1902. *Pecten (Aequipecten) asper* Woods, Cretac. Lamellibranch. p. 186, pl. XXXV, fig. 12, pl. XXXVI, fig. 1—4.
 1947. *Pecten asper* Камышева-Елпатьевская и Иванова, Атлас ископ. фаун, стр. 81, табл. XX, рис. 4.

Опис. Відбиток уламка великої черепашки. Скульптура представлена складними радіальними ребрами. Кожне складне ребро має одно головне (найвище) ребро і по боках два ребра другого та два третього порядку. Всі ребра прикрашенні колючками.

Місцезнаходження. Південний схил гори Кобили.

Поширення. Вракон Швейцарії, сеноман Англії, Франції, Німеччини, Донбасу, Саратовського Поволжя. На Волино-Подільській плиті зустрічається у верхньому сеномані.

Neitheia cf. quinquecostata (Sowerby)

1847. *Janira quinquecostata* Orbigny, Terrains crétacés, p. 632, pl. 444, fig. 1—5.
 1903. *Pecten (Neitheia) quinquecostatus* Woods, Cretac. Lamellibranch., p. 202, pl. XXXIX, fig. 14—17; pl. XL, fig. 1—5.
 1957. *Pecten (Neitheia) quinquecostatus* Zazvorka, *Pecten (Neitheia) quinquecostatus* Sow., str. 437, tab., obr. 1—5.

Опис. Два пошкоджених ядра правих, випуклих стулок. Довжина близько 10 мм. На поверхні видно 6 головних радіальних ребер, між якими є по 2—4 тонші реберця другого порядку. Проміжки між головними ребрами злегка ввігнуті.

Місцезнаходження. Південний схил гори Кобили.

Поширення. Альб — нижній кампан Англії, сеноман — сенон Німеччини, альб Татр, сеноман Поділля, Донбасу, Саратовського Поволжя і берегів Аральського моря, турон Кавказу.

Neitheia cf. cometa (Orbigny)

Таблиця, 9, 10

1847. *Janira cometa* Orbigny, Terrains crétacés, vol. III, p. 640, pl. 445, fig. 15—19.
 1903. *Pecten (Neitheia) cometa* Woods, Cretac. Lamellibranch., p. 200, pl. XXXIX, fig. 6—10.
 1939. *Janira cometa* Савчинская, Мел. фауна Подолії, стр. 167, табл. 1, рис. 5.

Опис. Серед зібраного матеріалу є три ядра правих стулок. Вони сильно випуклі, майже рівносторонні, трикутні. Висота найбільшого екземпляра — 12,0 мм, довжина — 9,5 мм. На поверхні

виступає 5 головних радіальних ребер і біля переднього краю, мабуть, слід слабо зазначеного шостого ребра. Міжреберні проміжки широкі, ввігнуті. В кожному з них є до 5—6 тонших реберець другого порядку. Задні вушка маленькі, передні порівняно великі, витягнуті допереду.

Місцезнаходження. Потік Квасний і південний схил гори Кобили.

Поширення. Сеноман Англії, Франції, Волино-Подільської плити, північної окраїни Донбасу.

Plicatula auressensis Coquand

Таблиця, 11, 13

1912. *Plicatula auressensis* Perguinquieré, Études de paléont. tunisienne, pt. II, p. 156, pl. XI, fig. 3—18.

1916. *Plicatula auressensis* Архангельский, Моллюски верхнемел. отл. Туркестана, стр. 7, табл. 1, рис. 7—13.

Опис. Вісім відбитків у слюдистому пісковику. На одному зразку видно відбиток майже цілої лівої стулки і нижнього краю правої.

Черепашка овальна, майже кругла, більш-менш рівностороння, ліва стулка плоска або незначно ввігнута. Верхній край часто досить широкий внаслідок приростання. Скульптура складається з досить грубих, прямих або злегка хвилястих, радіальних ребер. Їх кількість змінюється від 8 до 11. Іноді на ребрах видно сліди маленьких колючок. Висота черепашок близько 9—10 мм.

Місцезнаходження. Південний схил гори Кобили, потік Квасний.

Поширення. Сеноман Фергани, Сіцілії, Північної Африки, Палестини.

Plicatula sp.

Таблиця, 14

Опис. Два ядра у слюдистому пісковику. На одному з них, крім відбитка лівої, видно край правої стулки.

Черепашка косо-овальна, злегка нерівностороння, трохи витягнута до заду, нерівностулкова. Права стулка виразніше випукла, прикрашена радіальними ребрами. На одному екземплярі видно біля нижнього краю стулки сліди двох колючок. На маківці є слід приростання.

Ліва стулка менша, ввігнута, з сімома пологими радіальними ребрами, які відхиляються до заду. Висота краще збереженого екземпляра 10 мм, довжина — 10 мм.

Місцезнаходження. Південний схил гори Кобили.

КЛАС GASTROPODA

Родина Naticidae

Natica lamellosa Roemer

Таблиця, 16

1841. *Natica lamellosa* Roemer, Versteinerungen des norddeutschen Kreidegebirges, S. 83, Taf. XII, Fig. 13.

1847. *Natica lamellosa* Geinitz, Elbthalgebirge in Sachsen, Teil I, S. 243, Taf. 54, Fig. 17.

Опис. Один майже цілий зразок і один пошкоджений відбиток у слюдистому пісковику.

Черепашка має п'ять випуклих оборотів. Висота останнього майже вдвічі більша від висоти чотирьох попередніх оборотів (на зображеному екземплярі вершина обломана). Поверхня по-крита лініями наростання і зрідка сильнішими поперечними зморшками. Уста косо-овальне.

Місце знаходження. Гора Кобила.

Поширення. Сеноман-турон Саксонії.

Родина Fusidae

Latyrus elongatus (Sowerby)

1874. *Voluta elongata* Geinitz, Elbthalgebirge in Sachsen, Teil II, S. 172, Taf. 31, Fig. 1.

1934. *Latyrus elongatus* Andert, Kreideablagerungen zwischen Elbe und Jeschken, Teil III, S. 382, Taf. 18, Fig. 5.

Опис. Одно деформоване ядро, з якого збереглися лише два останні обороти, зовсім подібне до екземпляра, зображеного Гейніцом.

Загальна форма веретеноподібна, обороти випуклі. Ціла висота досягала 25—30 мм при 5—6 оборотах. Скульптура складається з досить грубих поперечних ребер (6 на половині обороту) і тонких спіральних ліній.

Місце знаходження. Потік Квасний.

Поширення. Сеноман-турон Чехії, турон Франції.

Родина Volutidae

Voluta cf. roemeri (Reuss)

Таблиця, 15

1846. *Pleurotoma Roemeri* Reuss, Versteinerungen d. böhmischen Kreideformation, Teil I, S. 43, Taf. IX, Fig. 10.

1934. *Voluta roemeri* Andert, Kreideablagerungen zwischen Elbe u. Jeschken, S. 385, Taf. 18, Fig. 12, 13.

Опис. Два пошкоджені відбитки у вивітреному пісковику. Нижні кінці обломані.

Форма веретеноподібна, 6—7 помірно випуклих невисоких оборотів. Скульптура складається з дрібних (дрібніших, ніж зображене в наведеній літературі), трохи вигнутих поперечних ребер. Крім того, при швах видно сліди тонесеньких спіральних ліній.

Місце знаходження. При дорозі в Кобилецькій Поляні.

Поширення. Сеноман-турон Чехії.

КЛАС CEPHALOPODA

Родина Hoplitidae

Hoploplites falcatus (Mantell)

Габлиця, 17 а, 17 б

1822. *Ammonites falcatus* Mantell, Foss. of the South Downs, p. 117, pl. XXI, fig. 6, 12.

1874. *Ammonites falcatus* Schlüter, Cephalopoden d. ob. Kreide, S. 187, Taf. VI, Fig. 3—5.

1959. *Hoploplites falcatus* Cieślinski, Alb i cenoman, str. 53.

Опис. Ядро напівінволютне, дискоїдальне. Бічні поверхні плоскі. Поперечний розріз обороту має форму заокругленого прямокутника, який незначно звужується до верху. На сифональному боці глибокий рівець. Розміри зразка: діаметр 20,8 мм; бічна висота дорослого кінця обороту 9,0 мм; товщина дорослого кінця обороту 7,1 мм; ширина пупка 5,5 мм.

Скульптура, за винятком останньої чверті обороту, складається з досить грубих рідких ребер. Ребра починаються на пупковому перегині, вигинаються до переду і, не доходячи до половини бічної висоти обороту, зовсім зникають. Трохи вище з'являються нові ребра, які вигинаються, переходять на сифональний бік і тут утворюють гострий кут з серединним рівцем. На краю сифонального боку видно на ребрах дуже маленькі горбочки.

На останній чверті обороту ребра значно тонші і густіші. Вони проходять без перерви від пупкового боку до сифонального, причому сигмоїдально вигинаються. У верхній половині висоти обороту з'являються вставні ребра.

Рахівський зразок був порівняний з екземплярами з Келецько-Сандомирського кряжа і визначений С. Цеслінським.

Місце знаходження. Південний схил гори Кобили.

Поширення. Сеноман півострова Мангишлаку, Копет-Дагу, Англії, Німеччини, Польщі.

ЛІТЕРАТУРА

Архангельский А. Д., Верхнемеловые отложения Туркестана, Избр. труды, т. I, М., 1952.

Іванова А. Н., Двусторчатые, брюхоногие и белемниты юрских и меловых отложений Саратовского Поволжья, Труды ВНИГРИ, в. 137, Л., 1959.

Камышева-Елпатьевская В. Г. и Иванова А. Н., Атлас руко-водящих форм ископаемых фаун Саратовского Поволжья, Саратов, 1947.
Коцюбинський С. П., Іноцерами з альб-сенонацьких відкладів Карпат, Наук. зап. Природознавч. музею Львівськ. філіалу АН УРСР, т. IV, К., 1955.

Кривін А. Л., Особливості геологічної будови північно-західної окраїни Мармарошського масиву, Геол. журн. АН УРСР, т. XX, в. 1, 1960.

Савчинська О. В., Матеріали к изучению меловой фауны Подолии, Зап. наук.-досл. ін-ту геології Харківськ. держ. ун-ту, т. VII, 1939.

Andergert H., Die Kreideablagerungen zwischen Elbe und Jeschken, Teil III, Die Fauna der obersten Kreide in Sachsen, Böhmen und Schlesien. Abh. Preuss. Geol. Landesanst., Neue Folge, Heft 159, Berlin, 1934.

Cieśliński S., Alb i cenoman północnego obrzeżenia Górz Świętokrzyskich, Prace Polskiego Inst. Geol., t. XXVIII, Warszawa, 1959.

Geinitz H. B., Elbthalgebirge in Sachsen. Palaeontographica, Bd 20, Gassel, 1871—1875.

Goldfuss A., Petrefacta Germaniae, Teil II, Düsseldorf, 1834—1840.

Loriol P., Echinides de la période crétacée, Matériaux pour la paléontologie Suisse, 6-me série, Geneve, Bale, Lyon, 1873.

Noetling F., Die Fauna der baltischen Cenoman-Geschiebe, Palaeontologische Abh., Bd II, Berlin, 1885.

Orbigny A., Paléontologie française. Terrains crétacés, vol. III, Paris, 1847.

Orbigny A., Paléontologie française. Terrains crétacés, vol. VI, Paris, 1853—1860.

Passendorfer E., Studjum stratygraficzne i paleontologiczne nad kredą serji wierchowej w Tatrach, Prace Polskiego Inst. Geol., t. II, Warszawa, 1930.

Pervinquier L., Études de paléontologie tunisienne. II. Gastropodes et Lamellibranches des terrains crétacés, Paris, 1912.

Ravn J. P. J., Kridtaflejringerne paa Bornholms Sydvestkyst og deres Fauna, I. Cenomanet, Danmarks geol. Undersogelse, II. Raekke, № 30, Kjobenhavn, 1916.

Reuss A. E., Die Versteinerungen der böhmischen Kreideformation, Stuttgart, 1845—1846.

Roemer F. A., Die Versteinerungen des norddeutschen Kreidegebirges, Hannover, 1841.

Schlüter C., Die Cephalopoden der oberen deutschen Kreide, Palaeontographica, Bd XXI, XXIV, Cassel, 1871—1876.

Woods H., A Monograph of the Cretaceous Lamellibranchia of England, Palaontograph. Society, London, 1899—1913.

Zazvorka V., Pecten (Neithe) quinquecostatus Sowerby, Pecten (Neithe) regularis (Schlotheim) (P. N. quadricostatus Sowerby) a přechodni formy v české křidě. Časopis pro mineralogii, № 4, Praha, 1957.

Hemiaster minimus (Ag.), Holaster sp., Spirorbula? damesii (Noe et l.), Parallelodon sp., Cardium sp., Pinna cf. decussata Goldf., Entolium cf. orbiculare (Sow.), Chlamys (Aequipecten) aspera (Lam.), Neithe cf. quinquecostata (Sow.), N. cf. cometa (Org.), Plicatula auressensis Coq., Plicatula sp., Natica lamellosa Roem., Latyrus elongatus (Sow.), Voluta cf. roemerii (Reuss), Hypoplites falcatus (Mant.).

Почти все виды известны из сеномана, некоторые — из верхнего альба других территорий.

ФАУНА МЕЛОВЫХ ОТЛОЖЕНИЙ РАЙОНА РАХОВА, ЗАКАРПАТСКОЙ ОБЛАСТИ

С. И. Пастернак

Резюме

В статье дается описание части коллекции фауны, собранной А. Л. Кривиным из отложений сеймульской свиты в окрестностях Кобылецкой Поляны.

Кроме иноцерамов, которые были ранее описаны С. П. Коцюбинским, в коллекции имеются: *Micrabacia* sp. ?, *Cidaris* sp.,

ЗМІСТ

Палеозоологія

П. П. Б а л а б а й, Гетеростраки верхнього силуру Поділля	3
С. І. П а с т е р н а к, Фауна крейдових відкладів району Рахова, Закарпатської області	12
В. Т. Л е в и ць к и й, Денталіїди крейдових відкладів Волино-Подільської плити	24
Л. М. К у д р і н, Про знахідку кісток мамонта в околицях Львова	29
С. І. П а с т е р н а к і С. П. Қ о ц ю б і н с ь к и й, Крейдові відклади Волинь-Подільської плити і можливості їх використання в будівельній промисловості	31

Зоологія

В. І. З д у н, Личинки трематод наземних молюсків західних областей України	35
В. І. З д у н, Матеріали до фауни комах-шкідників фруктових дерев західної Волині	45
I. К. З а г а й к е в и ч, Матеріали до вивчення жуків-вусачів (Coleoptera, Cerambycidae) України	52
М. П. Р у д и ш и н, О. М. Б і л о к о нь, Матеріали до фауни гамазових кліщів комахоїдних і гризунів верхів'я басейну Дністра	61
М. І. Ч е р к а ш е н к о, Матеріали про зараженість ектопаразитами птахів долини верхньої течії Дністра	69
Л. К. О п а л а т е н к о, До методики дослідження дихання у риб	76
М. П. Р у д и ш и н, Розміщення мишовидних гризунів у рослинних асоціаціях Боржавських полонин і Чорногори	80
М. І. Ч е р к а ш е н к о, Ф. І. С т р а у т м а н, Принципи складання програм стаціонарних досліджень по фауні хребетних тварин високо-гір'я Карпат	92

Ботаніка

К. А. М а л и н о в с ь к и й, Геоботанічна характеристика південно-західної частини Чорногірського хребта	104
I. В. В а й на г і й, Плодоношення деяких видів трав'янистих рослин в різних гірських поясах Українських Карпат	121
Г. Я. Є р м а ч е н к о, Матеріали до динаміки нарощання зеленої маси і отавності щучників Чорногори	129
К. О. У л и ч н а, Рід <i>Dicranella</i> біофлори УРСР	140
В. М. М е л ь н и ч у к, <i>Vixbaumia aphylla</i> Nedw. в околицях Львова	154